

AYHAN GÖKHAN

Oláh Gábor: Napló

a napló szép, tehát problematikus
pontja nem olyan kínos, nagy baja,
mint túlkapásai, hiúságpontjai.
az óriás, csapatnyi nemzedék

bajnoka nem te voltál, Gábor.
egy műélet szakadt be, életműve
a napló, akár a tested is, lírai
megfeledkezés. a cukorbetegség

nem oldható, mint egy poháralátét,
megtartott, nem tartották el a sorsod,
a verseidtől, téged, a vanitatum
vanitastól orrvérzést kaptál. hol van

a költészet, a nemzedéki pályaszélt
megette a fene, hát te se,
én se, senki se él örökké. Gábor,
a nyelv ilyen közhelyekre is ráun.

Széchenyi

a legnagyobb jégtörő, az idős Széchenyi.

a jég 80%-ban megkötötte

a vízfelszínt, a tavaszi árvizeket megelőzze

zúzza szét a légtérnyi, tömör jeget. a Duna jegén

sirályok hangját veri vissza

a köd, szemből toronyház, negyedik emeletén
az elnyelt hang nyomása kiszakította

az ablakot. síkos üveg a hidegtől metszett levegő legfelső rétegein.

Inkubátor-dal

az élet elején egy inkubátor
szolgálja tér-lakásod, míg máshol
csecsemőhalál, szemétkosár,
korai, fürdőszobai, adja rád
a pusztulás ruháját, rád talál
egy rendőr, egy fiatal halált
soha nem látott takarítónő.
az inkubátor élet- és csomagmegőrző.

a babatest csak egy óvatos próba,
az inkubátor magába oldja,
„nem a szeretetemé vagyok.”
sokszor elmondja a tudatalatti,
„talán szorongató daganatok
vad fattya kis életem.” vagy mi.
néma beszéd egy apró csecsemő.
az inkubátor élet- és csomagmegőrző.

Requiem

meggyilkolt csecsemők első éneke:

ITT VAGYUNK a föld alatt
a szemünkben sosem volt
abból semmi, mi élet,
édesanyánk leejtett,

nem is állt velünk szóba,
a bőrünk csak átszúrta,
vérünk földre folyatta,
beszédre nem tanított.

gyilkos anyák éneke:

A házasság, sokáig hittük
nem az erőszak tartománya,
nem a szorongás melegágya.

Mi, akik a bűn nevével
fémjelezzük életünket,
kulcscsomókként lógunk benne

hangosan zörögve süllyedünk,
mint az a férfi Németországban
elrabolta más gyerekét

és a szülőktől egymillió
eurót követelt váltságdíjúl,
meg sem várta, hogy a pénzét

átutalják, a kis testet
megölte és elrejtette
egy kertben és ott talált rá

a rendőrség, a szülőknél
féltették a kis gyermek
gyerek összevagdostott testét

megmutatni, vagy mint az a
másik ember Ausztriában,
a lányát levitte és be is zárta

a ház alatt épített pincében,
nem egyszer ejtette teherbe
a sok halva született csecsemőt

pedig elásta, honnan ez
az ösztön, és most mi sem
teszünk mást, a gyerekeinket

ütjük agyon, egy lapáttal
verjük amíg abbahagyja
a lélegzést, belapul a

kis tüdeje, bennünk sincs sok
irgalom, a félelem sem
találhatna bennünk helyet.

meggyilkolt csecsemők középső éneke:

letéptél a köldökzsinórodról, véres
testtel tettél a földbe,
megmohattad volna az arcunk kevésbé
legyen torz, lehattél
volna ránk ennyire tekintettel,
nem voltál,
magunkra hagyva, hagyhatatlanul
zuhanunk lejjebb,
hiszen anya, te a szavak
szintjén sem
akartál bennünket megtartani,
az első szót sem
vártad meg, azonnal végeztél velünk, miért?

meggyilkolt csecsemők utolsó éneke:

töredék-beszéd,
ezek vagyunk mi,
szánkban föld,
elásott anyánk,
nem árulta el
az okát, csak minket
árult el keményen,
egy kertben elásva
fekszünk puha bőrünk
mint a gumilabda
könnyen kilyukadt,
horzsolás és vér
életünk jegyei,
nem tudunk fogalmakat,
mi vagyunk a fogalmak,
nevet nem kaptunk,
nemünk van csak,
a halott csecsemők
énekét énekeljük.